

er i den situation, at tre ud af fire langtidsledige er kvalificeret til at begynde i et job med det samme. Ved en måling for nogle få år siden var det to ud af tre. Det viser, at den aktive arbejdsmarkedspolitik, hvor vi tilbyder jobtræning og opkvalificering, er med til at gøre også gruppen af langtidsledige, som heldigvis er blevet betydelig mindre i de senere år, betydelig mere arbejdsmarkedsparat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 18 (SF, DF og EL) stemte for, 84 (S, V, KF, CD, RV, KRF, Mogens Andreassen (UP), Kim Behnke (UP) og Frank Dahlgaard (UP)) imod.

Den sidste sag på dagsordenen var:

45) Fortsættelse af anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 76: Forslag til folketingsbeslutning om bedre vilkår for selvejende ældreboliginstitutioner og selvejende plejecentre.

Af Flemming Kofod-Svendsen (KRF) m.fl. (Fremsat 14/12 2000. Første behandling 2/2 2001. Betænkning 8/5 2001. Første del af anden (sidste) behandling 17/5 2001. Tilføjelse til betænkning 31/5 2001).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tilføjelsen til betænkningen.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Vi er nået til sidste sag på dagsordenen, men ikke til den, der vil tage mindst tid.

Forhandling

Carsten Hansen (S):

Det er jo en lidt barok sag, vi er endt i her i forhold til de indstillinger, der har været undervejs i forløbet, men ikke desto mindre er det jo rart, at vi får lejlighed til at diskutere, debattere og også tilkendegive vores holdninger.

Der skal ikke herske tvivl om, at vi på ældreboligområdet ønsker flere boliger. Vi ønsker mere kvalitet og større kvalitet. Men når vi ser på det her forslag, som vi har til anden behandling, og ændringsforslagene, der følger med, så bryder det med en hel række afgørende principper i forhold til, hvordan vi ellers har gjort, og hvordan vi normalt gør i forhold til flertallet af partier i Folketinget. Og det bryder med nogle afgørende principper for Socialdemokratiet, som vi hidtil har troet var helt fundamentale for en række partier, der her i dag har tilkendegivet, at de vil stemme for Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag og de stillede ændringsforslag.

Princippet om, at hvis der er offentlig støtte, så er der også forpligtelser med, har været helt afgørende. Det har jeg også haft indtryk af at det har været for Enhedslisten og andre.

Det har også været afgørende, at der er anvisningsret, og det har vi indført ved fælles hjælp, og vi har sagt, at vi vil gøre det på private andelsboliger. Det har været lidt underligt at se, at man her fraviger det princip, og vi mener, at det helt naturligt bør gælde ældreboliger og plejeboliger med støtte.

Der er et andet princip om at anvise efter behov og efter en konkret vurdering. For os er det altså afgørende, at de, der har det største behov, skal anvises først. Men det gælder altså ikke for B 76, når vi taler om eksisterende plejehjem, der ombygges med offentlig støtte.

Jeg er nødt til at spørge: Hvad er det for et menneskesyn, der ligger bag, når vi ikke længe skal give dem med det største behov en plejebolig? Ja, jeg spørger partierne bag ændringsforslagene.

Et andet princip, som vi jo har holdt meget fast i her i Folketinget, er incitamentsstrukturen, det med, at det er kommunerne, der sikrer det nødvendige antal plejehjemspladser ude omkring, og at vi sikrer det via tilskud, via servicearealtilskud osv. Det bryder vi med.

Vi giver altså med det her beslutningsforslag nogle enkelte privatejede plejehjem nogle fordele, som ingen andre har. Det er utroligt, at man nu bryder med et helt afgørende princip, der har været gældende siden engang i 1980'erne i forhold til at fastholde det kommunale ansvar. Også det, der er ligebehandling, uanset hvilken udbydertype man er.

Man kunne næsten gå så vidt som til at sige, at den der valgfrihed ved at forskelsbehandle går vi ikke ind for.